

ดาวเทียมไทยคม9ส่อเคঁวัง!

● “ดีอี-กสทช.” สับสนตัวเองเรื่องใบอนุญาต

มีต้นนโยบายกระทรวงดีอี “ปลุกผีระบบสัมปทานดาวเทียม” ทั้งที่ไม่มีอำนาจ จนแผนยิงดาวเทียมใหม่ “ไทยคม 9” จ่อเคঁวังกลางอากาศ เตือนรัฐ-กระทรวงดีอีหากสับสนบทบาทระวังโคจรดาวเทียมของชาติอาจหลุดมือไป

แหล่งข่าวจากคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เปิดเผยมถึงการเตรียมหารือกับกระทรวงดีอี (ดีอี) เตรียมหารือ กสทช. เพื่อหารือปัญหาในการกำกับดูแลกิจการดาวเทียมของประเทศว่า ล่าสุดคือไม่สามารถหาแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการบริหารจัดการดาวเทียมสื่อสารของชาติได้ รวมทั้งไม่มีข้อยุติเกี่ยวกับดาวเทียมไทยคม 7 และไทยคม 8 ว่า ควรกำหนดให้อยู่ในระบบใบอนุญาตหรือกลับไปอยู่ภายใต้สัมปทานเหมือนเมื่อก่อน

ก่อนหน้านี้ ดีอีได้หารือประเด็นดังกล่าวกับ กสทช. แล้ว แต่ กสทช. ได้ให้คำแนะนำว่าเป็นเรื่องที่ดีที่ต้องไปเจรจากับบริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน) หรือ THCOM เอง เนื่องจากที่ผ่านมา กสทช. ออกใบอนุญาตให้ไทยคมแล้วตาม พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. 2553 (พ.ร.บ.กสทช.) หากนำเอาระบบสัมปทานกลับมาใช้ต้องเป็นเรื่องของนโยบายรัฐบาล และตอนนั้นก็ติดขัดข้อกฎหมายอยู่

โดยหากย้อนไปก่อนหน้านี้ ดีอีเองได้เห็นชอบให้ THCOM ดำเนินการจัดสร้างไทยคม 7 และไทยคม 8 เพื่อให้ลูกค้ามีดาวเทียมและช่องสัญญาณใช้งานได้อย่างต่อเนื่องแล้วช่วยรักษาวงโคจรดาวเทียมของประเทศไม่

ให้หลุดมืออีกด้วย ทั้งนี้ ดีอี ได้ออกหน้าเจรจากับสหภาพโทรคมนาคม (ไอทียู) และเห็นชอบให้กสทช. ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ให้แก่ THCOM ด้วยทุกอย่างได้ดำเนินการไปตามครรลองของกฎหมายอยู่แล้ว

“การที่จู่ๆ ไอซีทีเดิมจะดึงเอาดาวเทียมกลับเข้าไปอยู่ในระบบสัมปทานอีก เพื่อบังคับให้บริษัทเอกชนต้องจ่ายค่าสัมปทานเพิ่มขึ้น ทั้งที่ไม่มีกฎหมายรองรับนั้นจึงเป็นเรื่องที่เสี่ยงอาจทำให้รัฐทำผิดกฎหมายและขาดความน่าเชื่อถือ และก่อนหน้านี้ กสทช. เองก็ยืนยันชัดเจนแล้วว่าได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ให้แก่ไทยคมไปตามกฎหมายที่มีแล้ว หากจะนำเอาระบบสัมปทานกลับมาใช้ หรือจะเรียกเก็บรายได้เพิ่มเติม กระทรวงก็ต้องไปเจรจากับภาคเอกชนเอาเอง แต่จนถึงวันนี้ก็ยังไม่ชัดเจน”

แหล่งข่าวยังกล่าวอีกว่า ดีอี และ กสทช. น่าจะศึกษาบทเรียนจากการประมูลทีวีดิจิตอลที่รัฐบาลภูมิใจกันมากกว่าประมูลแล้วได้เงินเยอะแต่เอกชนขาดทุน หลายรายต้องแพ้กะเป๋ากลับบ้านเก่าไป จนท้ายที่สุดวันนี้รัฐบาลต้องมาแก้ปัญหาโดยการให้นายกฯ และหัวหน้าคสช. ออก ม.44 เยียวยาให้กิจการดาวเทียมเช่นกัน วงโคจรดาวเทียมที่ขอคิดกันว่าเป็นทรัพย์สินของประเทศไทยที่ต้องเอามาหารายได้

ให้ภาครัฐนั้น จริงๆ แล้วควรดูสภาพตลาดด้วยว่ากิจการดาวเทียมต้องไปค้าขายแข่งขันกับต่างประเทศ หากรัฐเก็บค่าธรรมเนียมเกินความเหมาะสม เอกชนก็แข่งขันไม่ได้สุดท้ายก็จะมีใครกล้าลงทุนแม้แต่ภาครัฐเอง แม้แต่วงโคจรดาวเทียมของชาติก็อาจไม่สามารถจะรักษาเอาไว้ได้

ส่วนความคืบหน้าการจัดสร้างดาวเทียมไทยคม 9 ที่ไทยคมได้เจรจากับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ให้เข้าร่วมลงทุนดาวเทียมสัดส่วน 30% จนถึงขณะนี้ยังรอกระทรวงดีอี ส่งเรื่องให้รัฐบาลเห็นชอบ นอกจาก กสท. จะร่วมทุนในสัดส่วน 30% มูลค่าประมาณ 5,000 ล้านบาทแล้ว ยังเป็นผู้บริหารการตลาดลูกค้าในประเทศไทยทั้งหมด ส่วนไทยคมจะหันไปทำตลาดต่างประเทศแทน

“เรื่องนี้คาราวาซังมาหลายปีแล้ว หากรัฐยังไม่เร่งตัดสินใจระยะ 1-2 เดือนจากนี้ นอกจากประเทศไทยอาจสูญเสียสิทธิ์วงโคจรไปแล้ว แม้จะตัดสินใจให้เดินหน้าโครงการสร้างไทยคม 9 ออกมาอาจไม่ทันการแล้ว เพราะต้องใช้เวลาจองและจัดสร้างดาวเทียม 2-3 ปีถึงเวลานั้นลูกค้าที่หมดสัญญากับไทยคมอื่นๆ คงหันไปใช้บริการดาวเทียมต่างประเทศกันหมด และคงยากจะดึงกลับมาได้อีก” ■

อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนแค่ไหน... ไทยแลนด์4.0...ก็แค่ฝันกลางแดด...

ตีปี๊บกันเหลือเกิน “ไทยแลนด์ 4.0”...ดิจิทัล อีโคโนมี...แต่หันไปดูหลังบ้าน โครงสร้างพื้นที่รองรับดูเหมือนจะยังติดๆ ขัดๆ...ยกตัวอย่างเช่น...การจัดการกับการอุตสาหกรรมดาวเทียม...

แล้วมาว่า...รมว.กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) เตรียมหารือกับคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เพื่อหารือปัญหาในการกำกับดูแลกิจการดาวเทียมของประเทศ...แต่เอาเข้าจริงกระทรวงดีอี ยังไม่สามารถหาแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการบริหารจัดการดาวเทียมสื่อสารของชาติได้เลย...เช่น...กรณี ดาวเทียมไทยคม 7 และ 8 ว่าควรกำหนดให้อยู่ในระบบใบอนุญาต หรือกลับไปอยู่ภายใต้สัมปทานเหมือนเมื่อก่อน...กระทรวงดีอี...ก็ยังไม่มียุติ...!! โดยก่อนหน้านี้ กระทรวงดีอีได้หารือประเด็นดังกล่าวกับ กสทช.แล้ว และ กสทช.ได้ให้คำแนะนำว่าเป็นเรื่องที่กระทรวงดีอีจะต้องไปเจรจากับบริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)เอง...เนื่องจากที่ผ่านมา กสทช.ได้ออกใบอนุญาตให้ไทยคมแล้วตามพ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ.2553 (พ.ร.บ.กสทช.) หากจะนำเอาระบบสัมปทานกลับเข้ามาใช้จะต้องเป็นเรื่องของนโยบายรัฐบาล และตอนนี้ก็ติดขัดข้อกฎหมายอยู่...

ข้อนกลับไปที่ก่อนหน้านี้หลายปี กระทรวงดีอีเองได้เห็นชอบให้บริษัทไทยคมดำเนินการจัดสร้างไทยคม 7 และ 8 ซึ่งนอกจากเพื่อให้ลูกค้ามีดาวเทียมและช่องสัญญาณใช้งานได้อย่างต่อเนื่องแล้ว ยังช่วยรักษาวงจรดาวเทียมของประเทศ

ไม่ให้หลุดมืออีกด้วย ทั้งกระทรวงดีอียังออกหน้าเจรจากับสหภาพโทรคมนาคม (ไอทียู) และยังเห็นชอบให้ กสทช.ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้แก่บริษัทไทยคมด้วย ซึ่งทุกอย่างดำเนินการไปตามครลองของกฎหมายอยู่แล้ว...

จู่ๆจึงเอาดาวเทียมกลับเข้าไปอยู่ในระบบสัมปทานอีก เพื่อบังคับให้บริษัทเอกชนต้องจ่ายค่าสัมปทานเพิ่มขึ้น ทั้งที่ไม่มีกฎหมายรองรับนั้น จึงเป็นเรื่องที่สุ่มเสี่ยงอาจทำให้รัฐทำผิดกฎหมายและขาดความน่าเชื่อถือ...

จริงๆ แล้ว...กระทรวงดีอี และ กสทช.น่าจะศึกษาบทเรียนจากการประมูลทีวีดิจิทัล...รัฐบาลตีปี๊บว่าได้เงินเยอะแต่เอกชนขาดทุนหนักหลายรายต้องแพ็กกระเป๋ากลับบ้านเก่าไป ท้ายที่สุดวันนี้รัฐบาลก็ต้องมาแก้ปัญหาโดยการให้นายกฯและหัวหน้ากสทช.ออก ม.44 เขี่ยเข้าให้...!! กิจการดาวเทียมก็เช่นกัน วงจรดาวเทียมที่ซบคิดกันว่าเป็นทรัพย์สินของประเทศที่ต้องเอามาหารายได้ให้กับภาครัฐนั้น จริงๆ แล้วควรดูสภาพตลาดด้วยว่า กิจการดาวเทียมต้องไปค้าขายแข่งขันกับต่างประเทศ หากรัฐเก็บค่าธรรมเนียมเกินความเหมาะสมเอกชนก็แข่งขันไม่ได้ สุดท้ายจะไม่มีใครกล้าลงทุนแม้แต่รัฐเองสุดท้ายแล้ว แม้แต่ วงจรดาวเทียมของชาติก็อาจไม่สามารถจะรักษาเอาไว้ได้...

ส่วนเรื่องการจัดสร้างดาวเทียมไทยคม 9 ที่ไทยคมได้เจรจากับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ให้เข้าร่วมลงทุนดาวเทียมในสัดส่วน 30% นั้น จนถึงขณะนี้ยังรอกระทรวงดีอีส่งเรื่องให้รัฐบาลเห็นชอบ ซึ่งนอกจาก กสท. จะร่วมทุนในสัดส่วน 30% มูลค่าประมาณ 5,000 ล้านบาทแล้ว ยังจะเป็นผู้บริหารการตลาดลูกค้าในประเทศไทยทั้งหมด ส่วนไทยคมจะหันไปทำตลาดต่างประเทศแทน...

ดาวเทียมไทยคม 9 การค้าขงหลายปีแล้ว หากรัฐยังไม่เร่งตัดสินใจในระยะ 1-2 เดือนจากนี้ นอกจากประเทศไทยอาจสูญเสียสิทธิวงโคจรไปแล้ว... แม้จะตัดสินใจให้เดินหน้าโครงการสร้างไทยคม 9 ออกมาก็ไม่ทันการแล้วเพราะต้องใช้เวลาจองและจัดสร้างดาวเทียม 2-3 ปีถึงเวลานั้นลูกค้าที่หมดสัญญาอยู่กับไทยคมอื่นๆ คงหันไปใช้บริการดาวเทียมต่างประเทศกันหมดและคงยากจะดึงกลับมาได้อีก...

กระบองเพชร

Established 1946

Bangkok Post

THE NEWSPAPER YOU CAN TRUST

Fingerprint plan flaws

The well-intentioned, indeed necessary military campaign to prevent bomb attacks in the deep South has taken a curious turn. The 4th Army for years has taken a variety of steps, some more effective than others, to stop separatist bombs. The most common terrorist-type bomb is one detonated from a distance by a mobile phone call.

Now, an agency with no military expertise and little security background has stepped in.

By design or chance, the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) has gathered much power under the junta. Since the coup, it has been given full authority to censor TV and radio programmes and suspend or close broadcasters. With the approval of the military regime, it has gained control of all internet providers and massive powers over both mobile phone companies and even the country's only satellite company.

This is an astounding accumulation of unforeseen power by the nominally independent commission. It is instructive to recall the NBTC itself grew out of the 1997 "people's constitution". Its mandate was to take control of the public airwaves back from military and state control, and properly give access to companies and individuals. This has been far from successful, but recent new programmes by the NBTC are even more surprising.

He says it is secure, but this is a world where hackers routinely crack supposedly safe databases.

By using the power over mobile phone operations, commission chief Takorn Tantasith has tried to move the NBTC into a controlling position in online banking. That involves security, and

Mr Takorn has become convinced that a central

database of phone owners' fingerprints is a key to secure banking. That view has been challenged and is still under dispute. However, Mr Takorn last week parlayed the banking-fingerprint proposal into a power game in the bombing threat in the deep South.

The result is an order to mobile phone companies to obtain a fingerprint from everyone who buys a mobile phone in the restive southern provinces. This is a major step in the NBTC's possibly flawed fingerprint strategy. Until now, Mr Takorn's order was for every SIM card vendor to obtain fingerprinting equipment, with phone owners to be "encouraged" to give their biometric details on trust.

The army has partially approved of the NBTC's tactics. Officers claim that previous regulations requiring ID cards were routinely broken. At least a third of mobile phone cards sold in the country were backed with invalid, counterfeit or fake ID cards. The result in the deep South is that there is no actual control over mobile phones, and therefore efforts have failed to stop bombings by restricting the means to detonate explosives.

So while the old regulation to produce an ID card remains on the books, a new one mandates giving a fingerprint to get a SIM card. It is difficult to follow the logic. Supposedly, separatists will be deterred from buying SIM cards to explode bombs because they will be identified and caught through their fingerprints.

This seems as unlikely as the claim three years ago that requiring ID cards would prevent bombings. In any case, it is the radio — wireless — signal that sets off remote bombs, and they come in dozens of goods, even children's toys.

Meanwhile, there is the danger of giving fingerprints to mobile outlets, who then give them to their main office, who then transmit them to Mr Takorn's database. He says it is secure, but this is a world where hackers routinely crack supposedly safe databases. At least until the NBTC explains the programme better, this must be counted as a possible risk to privacy. Far better plans are available, and they must be explored.

กระจก 8 หน้า

คนไทยกับความเหลื่อมล้ำ

มิสไฟน์มีโอกาสได้เข้าไปเรียนสถาบัน **Lead Business Institute** ภายใต้หลักสูตร **Global Business Leaders** ของ ดร.สฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ ประธานสถาบัน ซึ่งเชิญ ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ รองประธาน กสทช.มาพูด เรื่องแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในอนาคตที่ผูกติดไว้กับนวัตกรรมขั้นสูง วันก่อน

ดร.เศรษฐพงศ์ให้ข้อมูลกับพวกเราว่าถ้าประเทศไทยไม่ปรับตัวกันจริงๆ ก็อาจตกขบวนรถไฟสายนี้ได้เหมือน กับที่ ดร.สุวิทย์ เหมอินทร์ รมด.สำนักนายฯ เจ้าของแนวคิดทฤษฎี “ไทยแลนด์ 4.0” เคยเตือนไว้ว่า ไทยเราอาจหลุดไปอยู่ในคลื่นเศรษฐกิจลูกที่ 1 ที่ต้องใช้เวลามากกว่าหลายปี กว่าที่จะทะยานกลับมาถึงจุดยืนเดิมได้

ขนาดคลื่นลูกที่ 4 เรายังถูกนวัตกรรมเปลี่ยนโลกคุกคามเศรษฐกิจประเทศให้ได้รับความเสียหายอย่างรวดเร็วและมากมายจนครอบคลุมไปในเกือบทุกธุรกิจตั้งแต่ธุรกิจสื่อ การตลาด-โฆษณา สถาบันการเงิน-ประกันภัย ไปจนถึงธุรกิจสุขภาพ และการแพทย์

ขณะที่ประเทศอื่นๆ หรือแม้แต่ประเทศเพื่อนบ้านที่เคยปรมาสาเขาไว้ว่า ถ้าหลังไทยไป 30 ปี ก็อาจถูกหลอมรวมไปอยู่ในประเทศเจริญแล้วภายใต้คลื่นเศรษฐกิจลูกใหม่ 5.0 ซึ่งดีกว่า เร็วกว่า และตอบสนองความต้องการของมนุษย์ยุคใหม่ได้มากกว่าปัจจุบันถึง 100 เท่า ณ จุดที่ประเทศไทยเรากำลังยืนอยู่

แล้วอะไรเล่าที่จะช่วยให้ประเทศไทยเราขับเคลื่อนตามประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาไปยืนอยู่ในจุดที่มั่นคงแข็งแรง แข่งขันกับเขาได้ หรือเดินร่วมทางกันไปกับพวกเขาเหล่านั้นได้

คำถามนี้ถูกถามในห้องเรียน และคำตอบที่ได้ตรงกันก็คือ “คน”

คน หรือทรัพยากรมนุษย์คือ สิ่งเดียวที่จะนำพาประเทศชาติให้ก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของนวัตกรรมขั้นสูงทั้งหลายไปได้

แต่ปัญหาที่ประเทศไทยเผชิญคือ ความเหลื่อมล้ำที่ทำให้โอกาสของคนไทยด้วยกันเข้าไม่ถึงระบบการศึกษาที่ดี หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ถาโถมเข้ามา แม้ว่าช่วง 10-20 ปีมานี้ ชนชั้นกลางจะขยายตัวแทรกเข้ามาในสังคมไทยได้

แต่ความเหลื่อมล้ำในไทยกลับมีช่องว่างถ่างออกไปมากขึ้น ที่สำคัญ ช่องว่างนั้นไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง หากแต่เหลื่อมล้ำกันเกือบทุกด้าน ตั้งแต่วิถีชีวิต การกินอยู่ สังคม การศึกษา สวัสดิการด้านสุขภาพ การรักษาพยาบาล เป็นต้น

เมื่อต้นเดือน ก.พ.ที่ผ่านมา องค์การออกซ์แฟม (ประเทศไทย) ซึ่งตรวจสอบความเหลื่อมล้ำของคนในสังคมประเทศต่างๆ จัดเสวนาในหัวข้อ “เท่าไหร่ (ถึง) เท่ากัน” เพื่อจะช่วยกันหาคำตอบให้รัฐบาลออกมาตรการลดความเหลื่อมล้ำในประเทศไทยลงแต่จากรายงานที่พวกเขาพบและนำมาเปิดเผย ปรากฏว่า ณ เดือน ก.ค.2559 รายได้ 1 ปีของคนรวยที่สุดในไทย สามารถนำมาใช้ลดความยากจนของคนทั้งประเทศได้

โดยคนรวยที่สุด 10% แรก มีรายได้มากกว่าคนจนที่สุด 10% สุดท้ายถึง 35 เท่า และช่วง 7 ปีมานี้ เศรษฐีระดับพันล้านของไทยเพิ่มขึ้นเป็น 28 คนจาก 5 คน โดยทั้งหมดมีทรัพย์สินรวมกันถึง 9,142,000 ล้านบาทหรือสุทธิฯ ขณะที่ประชากรไทย 7 ล้านคน ยังอยู่ใต้เส้นความยากจน เขายังพบว่า คนรวยที่สุด 10% เป็นเจ้าของทรัพย์สิน 79% ของประเทศ และ 5 ปีที่ผ่านมา คนรวยที่สุด 1% เป็นเจ้าของความมั่งคั่งมากกว่าคนที่เหลือทั้งประเทศรวมกัน

อย่าเพิ่งพูดถึง 5.0 เอาแค่ 4.0 เรายังไปไม่ได้ ก็เพราะเรื่องนี้แหละ.

มิสไฟน์

กระจก8หน้า

คนไทยกับความเหลื่อมล้ำ

มิสไฟน์มีโอกาสได้เข้าไปเรียนสถาบัน **Lead Business Institute** ภายใต้หลักสูตร **Global Business Leaders** ของ ดร.สฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ ประธานสถาบัน ซึ่งเชิญ ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ รองประธาน กสทช.มาพูด เรื่องแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในอนาคตที่ผูกติดไว้กับนวัตกรรมขั้นสูง วันก่อน

ดร.เศรษฐพงศ์ให้ข้อมูลกับพวกเราว่าถ้าประเทศไทยไม่ปรับตัวกันจริงๆ ก็อาจตกขบวนรถไฟสายนี้ได้เหมือน กับที่ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รมด.สำนักนายกฯ เจ้าของแนวคิดทฤษฎี “ไทยแลนด์ 4.0” เคยเตือนไว้ว่า ไทยเราอาจหลุดไปอยู่ในคลื่นเศรษฐกิจลูกที่ 1 ที่ต้องใช้เวลามากกว่าหลายปี กว่าที่จะทะยานกลับมาถึงจุดยืนเดิมได้

ขนาดคลื่นลูกที่ 4 เรายังถูกนวัตกรรมเปลี่ยนโลกคุกคามเศรษฐกิจประเทศให้ได้รับความเสียหายอย่างรวดเร็วและมากมายจนครอบคลุมไปในเกือบทุกธุรกิจตั้งแต่ธุรกิจสื่อ การตลาด-โฆษณา สถาบันการเงิน-ประกันภัย ไปจนถึงธุรกิจสุขภาพ และการแพทย์

ขณะที่ประเทศอื่นๆ หรือแม้แต่ประเทศเพื่อนบ้านที่เคยปรามาสเขาไว้ว่า ถ้าหลังไทยไป 30 ปี ก็อาจถูกหลอมรวมไปอยู่ในประเทศเจริญแล้วภายใต้คลื่นเศรษฐกิจลูกใหม่ 5.0 ซึ่งดีกว่า เร็วกว่า และตอบสนองความต้องการของมนุษย์ยุคใหม่ได้มากกว่าปัจจุบันถึง 100 เท่า ณ จุดที่ประเทศไทยเรากำลังยืนอยู่

แล้วอะไรเล่าที่จะช่วยให้ประเทศไทยเราขับเคลื่อนตามประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาไปยืนอยู่ในจุดที่มั่นคงแข็งแรง แข่งขันกับเขาได้ หรือเดินร่วมทางกันไปกับพวกเขาเหล่านั้นได้

คำถามนี้ถูกถามในห้องเรียน และคำตอบที่ได้ตรงกันก็คือ “คน”

คน หรือทรัพยากรมนุษย์คือ สิ่งเดียวที่จะนำพาประเทศชาติให้ก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของนวัตกรรมขั้นสูงทั้งหลายไปได้

แต่ปัญหาที่ประเทศไทยเผชิญคือ ความเหลื่อมล้ำที่ทำให้โอกาสของคนไทยด้วยกันเข้าไม่ถึง ระบบการศึกษาที่ดี หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ถาโถมเข้ามา แม้ว่าช่วง 10-20 ปีมานี้ ชนชั้นกลางจะขยายตัวแทรกเข้ามาในสังคมไทยได้

แต่ความเหลื่อมล้ำในไทยกลับมีช่องว่างถ่างออกไปมากขึ้น ที่สำคัญ ช่องว่างนั้นไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง หากแต่เหลื่อมล้ำกันเกือบทุกด้าน ตั้งแต่วิถีชีวิต การกินอยู่ สังคม การศึกษา สวัสดิการด้านสุขภาพ การรักษาพยาบาล เป็นต้น

เมื่อต้นเดือน ก.พ.ที่ผ่านมา องค์การออกซ์แฟม (ประเทศไทย) ซึ่งตรวจสอบความเหลื่อมล้ำของคนในสังคมประเทศต่างๆ จัดเสวนาในหัวข้อ “เท่าไหร่ (ถึง) เท่ากัน” เพื่อจะช่วยกันหาคำตอบให้รัฐบาลออกมาตรการลดความเหลื่อมล้ำในประเทศไทยลงแต่จากรายงานที่พวกเขาพบและนำมาเปิดเผย ปรากฏว่า ณ เดือน ก.ค.2559 รายได้ 1 ปีของคนรวยที่สุดในไทย สามารถนำมาใช้ลดความยากจนของคนทั้งประเทศได้

โดยคนรวยที่สุด 10% แรก มีรายได้มากกว่าคนจนที่สุด 10% สุดท้ายถึง 35 เท่า และช่วง 7 ปีมานี้ เศรษฐีระดับพันล้านของไทยเพิ่มขึ้นเป็น 28 คนจาก 5 คน โดยทั้งหมดมีทรัพย์สินรวมกันถึง 9,142,000 ล้านบาทหรือสุทธิรัฐฯ ขณะที่ประชากรไทย 7 ล้านคน ยังอยู่ใต้เส้นความยากจน เขายังพบว่า คนรวยที่สุด 10% เป็นเจ้าของทรัพย์สิน 79% ของประเทศ และ 5 ปีที่ผ่านมา คนรวยที่สุด 1% เป็นเจ้าของความมั่งคั่งมากกว่าคนที่เหลือทั้งประเทศรวมกัน

อย่าเพิ่งพูดถึง 5.0 เอาแค่ 4.0 เราจะไปไม่ได้ ก็เพราะเรื่องนี้แหละ.

มิสไฟน์

'เทพชัย' ห่วงก.ม.คุมสื่อ
เปิดช่องการเมืองแทรก

> 15

'เทพชัย' ห่วงก.ม.คุมสื่อ เปิดช่องการเมืองแทรก

"เทพชัย หย่อง" ระบุ พ.ร.บ.สื่อฉบับใหม่มีความพยายาม "จัดระเบียบ-ควบคุมสื่อ" โดยคนที่ไม่เข้าใจสื่อตั้งองค์กรสภาวิชาชีพสื่อเอาผิดสื่อ หวั่นเปิดทางนักการเมืองแสวงหาอำนาจ ด้วยการคุมสื่อเพื่อผลประโยชน์

วานนี้ (28ก.พ.) นายพงษ์ศักดิ์ บริรักษ์วิทย์ ผู้ว่าการการจังหวัดขอนแก่น เป็นประธานเปิดการเสวนาหัวข้อ ปฏิรูปสื่อ ใครได้ประโยชน์ จัดโดยสมาคมสื่อมวลชนจังหวัดขอนแก่น ร่วมกับเครือข่ายบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ภาคอีสาน โดยมีวิทยากร ประกอบด้วย นายเทพชัย หย่อง นายกสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย นายมานะ ตริริยาภิวัฒน์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย นางรมิดา จรินทร์พิทักษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการแข่งขันทักษะด้านสื่อมวลชน สำนักงาน กสทช. และ นายพลภฤต เรืองจรัส ผู้อำนวยการฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 8 ดำเนินการเสวนา

นายเทพชัย หย่อง นายกสมาคม นักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ในฐานะประธานคณะทำงานสื่อเพื่อการปฏิรูป กล่าวว่า พ.ร.บ.สื่อฉบับนี้ใครได้ประโยชน์ อยู่ที่ใครเป็นคนปฏิรูปสื่อ ชัดเจนว่า คนที่ต้องการปฏิรูปสื่อตอนนี้เป็นคนที่ไม่เข้าใจความสำคัญของบทบาทของสื่อ กำลังร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของคนในสังคม ในการรับรู้ข่าวสาร ไปในทางที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่เปิดกว้างไม่มีการแชร์ความคิดเห็นที่หลากหลาย

หากกฎหมายนี้ผ่านจะสื่อองค์กรหนึ่งเกิดขึ้น ชื่อว่าสภาวิชาชีพสื่อ เป็นองค์กรที่มีอำนาจทางกฎหมาย ในการลงโทษสื่อ มีอำนาจในการ

ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและถอนใบอนุญาต ซึ่งไม่ทราบเลยว่า กติกา จริยธรรม การลงโทษอย่างไร ใครก็ตามที่จะเข้ามาสู่วิชาชีพสื่อมวลชนในอนาคต ต้องมีใบอนุญาตมีการสอบอบรมแต่ทั้งนี้เพื่อเอาใจผู้ที่เป็นนักข่าวอยู่แล้ว ไม่ต้องสอบใบอนุญาต ซึ่งคงเป็นความพยายามลดแรงต่อต้านจากคนที่ทำอาชีพสื่อ

"หลักการของกฎหมายฉบับนี้ เราควรเห็นด้วยหรือไม่ที่จะมีองค์กรที่มีอำนาจทางกฎหมายในการลงโทษสื่อได้จะเป็นองค์กรที่เชื่อถือให้กลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองอยากเข้ามาแทรกแซง ถ้ากฎหมายนี้ผ่านเมื่อไรวงการสื่อจะเกิดการแตกแยกอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน"

ด้านนายมานะ ตริริยาภิวัฒน์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า เป็นประเด็นที่หลายๆ คนน่าจะใช้หบทวนตัวเอง ทั้งสื่อเองและภาครัฐเอง เริ่มจากการมองเป้าหมายการปฏิรูปสื่อแตกต่างกัน โดยภาครัฐ ซึ่งทุกรัฐต้องการสื่อที่ทำเสมอเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ของตัวเอง ย้อนกลับแล้วสื่อมวลชนจริงๆ แล้วทำหน้าที่อะไรกันแน่ จะยอมทำหน้าที่เป็นปากเสียงให้กับหน่วยงานเท่านั้นหรือ

"สื่อมวลชนทั่วโลกมีหลักการคือทำหน้าที่เป็นหม่เฝ้าบ้านคอยตรวจสอบเป็นฐานันดรที่4มีหลักการหลายอย่างที่ค่าสังคมไว้ต้องคอยตรวจสอบการทำหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ซึ่งแน่นอนว่าไม่มีใครชอบ ตรงนี้ขึ้นอยู่กับว่าสื่อมวลชนเองจะยืนหยัดในการเรียกร้องเสรีภาพของตัวเองได้มากน้อยแค่ไหนและที่สำคัญประชาชนจะยอมให้สื่อมวลชน ทำหน้าที่แบบไหน"

กัมมันตะ การเมือง ตลาดกลาง คลองหลวง ใคร 'รุก' ใครรับ

มี ความมั่นใจเป็นอย่างสูง ไม่ว่าจะจากดีเอสไอ ไม่ว่าจะจากตำรวจ ไม่ว่าจะจากทหาร ว่าสามารถ “สกัด” การเติบโต ขยายตัวของการชุมนุมที่ตลาดกลาง คลองหลวงได้

กระนั้น ความน่าสนใจอยู่ที่ “การตักบาตร” ในตอนเช้า

ขณะเดียวกัน ที่ไม่ควรมองข้ามก็คือ ภายในที่ชุมนุม ณ ตลาดกลาง คลองหลวง มิได้ดำรงอยู่ในลักษณะ “สถิต”

ตรงกันข้าม มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา

การเคลื่อนไหวของพระภิกษุและสามเณรจำนวนประมาณ 200-300 รูป เดินเท้าไปยังบริเวณหน้าประตู 7 ขอ เข้าไปยังภายในวัดพระธรรมกาย

นั่นแหละจะกลายเป็น “ประเด็น”

เพราะทันทีที่พระยกมือ “ไหว้” เพราะทันทีที่เสียงสวด “ขยันโต” กระหึ่มขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกันเบื้องหน้าการตั้งแถวของ “เจ้าหน้าที่”

นั่นแหละการเคลื่อนไหวในเชิง “ปจว.”

ยังพระภิกษุจำนวน 5 รูปที่ปักหลัก “อดอาหาร” ณ ตลาดกลาง คลองหลวง

เป็นเวลาต่อเนื่องกันอีกแล้ว คิดหรือว่าจะไม่มีผลในเชิง “กัมมันตะ”

เป้าหมาย คือ ให้ยกเลิก “มาตรา 44”

มี ความพยายาม “ปฏิบัติการทางด้านการข่าว” หรือ “IO” โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกรมสารนิเทศกระทรวงการต่างประเทศ

ยืนยันไม่มีการเคลื่อนไหวใน “ต่างแดน”

แต่ที่กรมสารนิเทศอาจลืมไปได้อีกคือสาขาของวัดพระธรรมกายนั้นมีในต่างประเทศมากกว่า 80 สาขา

เมื่อมี “สาขา” ไม่ได้หมายความว่าจะมี “พระ” หากยังมี “ฆราวาส”

ขณะเดียวกัน จุดแข็งเป็นอย่างยิ่งของวัดพระธรรมกาย ไม่ว่าในประเทศ ไม่ว่าต่างประเทศ ก็คือมีความพร้อมอย่างเต็มเปี่ยมที่จะไต่บนยอด “คลื่น”

ตั้งแต่คลื่น “ลูกที่ 3” กระทั่งคลื่น “ลูกที่ 4”

วัดพระธรรมกายมีสถานโทรทัศน์มาอย่างยาวนานก่อนสำนักอื่นใด และเมื่อ กสทช.สั่ง “จอดำ” เว็บไซต์ของสถานีโทรทัศน์ก็ยังไม่ได้ยุติการเคลื่อนไหว

แม้กระทั่งในห้วงแห่งการปฏิบัติการ “รุก” ของดีเอสไอ ดีเอ็มซีทีวี ก็ยังมี “บทบาท”

เป็นไปไม่ได้ที่การเคลื่อนไหวต่อต้าน “มาตรา 44” จากบริเวณหน้าวัดพระธรรมกายไม่ได้รับการแพร่กระจายไปทั่วโลก

โดยเฉพาะกรณีการประท้วงบน “เสาสื่อ” ถึงขั้น “อัตรวินาตกรรม”

ไ ม่ว่าดีเอสไอ ไม่ว่าตำรวจ ไม่ว่าทหาร อาจ “ดูเบา” ความชัดเจนทางด้าน “การตลาด” ของวัดพระธรรมกาย

ทั้งๆ ที่ “ธรรมกาย” โตมากับ “การตลาด”

ประสบการณ์ในเรื่องการจัด “อีเวนต์” เพียงเห็นภาพ “ธรรมยาตรา” ผ่านการรุดตอย่างครึกโครมจากปทุมธานีไปยังนนทบุรีเมื่อเดือนมกราคม 2557

ก็โอ้อ่า อลังการอย่างยิ่ง

ภาพภายในวัดพระธรรมกายอาจเป็นความลึกลับ เพราะไม่มีใครสามารถเข้าไปได้ยกเว้นพระและคณะศิษยานุศิษย์ที่ตกค้างอยู่

แต่พื้นที่บริเวณตลาดกลางคลองหลวง นั้นแหละ “แอ็กทีฟ” ยิ่ง

เห็นได้จากการตักบาตรอาหารแห้ง การตักบาตรยาโรคจากนั้นทยอยนำส่งผ่านเจ้าหน้าที่ดีเอสไอไปภายในวัด

เพียง “ตักบาตร” ก็ไม่ธรรมดา

ตลาดกลาง คลองสาม กลายเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ “โลจิสติกส์” ไปแล้ว

นับ ตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ เป็นต้นมา มีการเผชิญหน้ากันอย่างแนบนอนระหว่างอำนาจตาม “มาตรา 44” กับวัดพระธรรมกาย

เป็นเวลาเกือบ 2 สัปดาห์แล้วของ “ปฏิบัติการ”

เหมือนกับ “ธรรมกาย” จะอยู่ในสถานะตั้งรับ และถูกรุกจาก “มาตรา 44” อย่างต่อเนื่อง แต่เป็นเช่นนั้นหรือกับจังหวะก้าวในแต่ละวันจนถึงเดือนมีนาคม

กสทช.แจงมีสิทธิมีบัตรรับกล่องทันที

● กสทช.ย้ำเตือนแจกคู่มือดิจิทัลรอบใหม่ 2 มีนาคม-2 กันยายน 2560 ผู้มีสิทธิใช้บัตรประชาชนแบบสมาร์ทการ์ดตัวจริง แลกรับกล่อง หรือใช้เป็นส่วนลดได้ทันที

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ เลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (เลขาธิการ กสทช.) เปิดเผยว่า ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2560 ไปถึงวันที่ 2 กันยายน 2560 ประชาชนที่ได้รับหนังสือแจ้งสิทธิว่าเป็นครัวเรือนที่มีสิทธิได้รับคู่มือดิจิทัลที่ีลวดใหม่จำนวนทั้งสิ้น 3,984,662 ครัวเรือน สามารถนำบัตรประชาชนแบบสมาร์ทการ์ดตัวจริงไปใช้สิทธิแลกรับกล่องเซตท็อป็อกซ์ หรือใช้เป็นส่วนลดซื้อโทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่สามารถรับสัญญาณดิจิทัลในตัว หรือใช้เป็นส่วนลดแลกซื้อกล่องไฮบริดได้ ณ จุดให้บริการ

สำหรับวันที่ 2 มีนาคม 2560 ประชาชนสามารถไปลงทะเบียนแลกกล่อง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ทั่วประเทศ จากนั้นระบบจะทำการสุ่มเลือกซื้อหือและรุ่นของกล่องเซตท็อป็อกซ์

ที่มีอยู่ในคลังสินค้า และจะจัดส่งให้แก่ประชาชนผู้ใช้สิทธิผ่านทางไปรษณีย์ และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ส่วนของร้านเซเว่นอีฟเว่น ที่ประชาชนสามารถจะใช้สิทธิแลกรับกล่องเซตท็อป็อกซ์มูลค่า 690 บาท โดยเลือกซื้อหือ รุ่น แล้วรับกลับบ้านเลย หรือกรณีที่มีของในสต็อกหมดก็สามารถลงทะเบียนแจ้งซื้อที่อยู่เพื่อให้จัดส่งเซตท็อป็อกซ์ไปที่บ้านได้นั้น พร้อมให้บริการตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2560

“การแจกคู่มือดิจิทัลทีวีเป็นระบบใหม่นี้ ประชาชนจะได้รับความสะดวก เพียงนำบัตรประจำตัวประชาชนสมาร์ทการ์ดไปตรวจสอบ และใช้สิทธิแลกรับกล่องเซตท็อป็อกซ์ หรือใช้เป็นส่วนลดซื้อโทรทัศน์ระบบดิจิทัลที่สามารถรับสัญญาณดิจิทัลในตัว หรือใช้เป็นส่วนลดแลกซื้อกล่องไฮบริด ณ จุดให้บริการ โดยบัตรประชาชนแบบสมาร์ทการ์ดจะเป็นตัวเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของกรมการปกครองเพื่อตรวจสอบยืนยันการได้รับสิทธิไม่ต้องเตรียมเอกสารไปยื่นประกอบการแลก” นายฐากร กล่าว

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: First Section/สังคม

วันที่: พุธ 1 มีนาคม 2560

ปีที่: 26

ฉบับที่: 9590

Col.Inch: 17.15

Ad Value: 26,582.50

ภาพข่าว: ชาวชนคนเข้ม: ยินดี

หน้า: 4(ซ้าย)

PRValue (x3): 79,747.50

คลิป: สีสี่

ข่าวข้น คนเข้ม

ยินดี - ไพรัช วรปานิ และ ประจักษ์ ตั้งการวณ จัดเลี้ยงแสดงความยินดี ดิสทัต
โทตระกูลย์ รับรางวัลนิตินิตเกาภูเขาดีเด่น มี มন্ত্রী ศรีเอี่ยมสะอาด, พงษ์ภาณุ
เสวตรนทร์ และ พล.ต.อ.พัชรวลัย สุขสมจิตร ร่วมด้วย ที่รร.ทวินทาวเวอร์